

Резултати Њутна и Морозова су у сагласности са потпуно независним резултатима добијеним емпиријско-статистичким методама датирања, које смо ми разрадили. Како је већ речено, нађена је статистичка чињеница да се "савремени уџбеник" хронологије добија као резултат спајања четирију практично идентичних "кратких хроника", померених наниже (у односу на њихов "оригинал"), приближно за 330, 1000 и 1800 година респективно. Другим речима, може се претпоставити да је данас прихваћена хронологија добијена од "реалне" вероватно путем њеног дуплирања и знатног продужавања. Важно је да се померања неких датума навине за 330 и 1800 година која су нашли Њутн и Морозов, слажу са наведеним глобалним померањима нађеним другим методама.

Нове емпиријско-статистичке методе анализе наративних текстова и методе датирања, које је предложио аутор, изложене су у серији научних публикација [7], [322], [323], [326], [332-338], [340-344]. Закључци добијени као резултат астрономске анализе неких текстова, изложени су у серији публикација [321], [324], [325], [330]. Касније су те методе развили аутор заједно са В.В. Калашњиковим, Г.В. Носовским, С.Т. Рачовим, В.В. Фјодоровим, И.С. Шигановим, Н.Ј. Ривесом, Н.С. Келиним, С.Ј. Жолковим. Неки од тих резултата изложени су у публикацијама [335], [345], [348], [352], [396], [397].

У овој књизи нећемо понављати детаље математичког излагања метода, већ ћемо изабрати други пут. Укратко ћемо изложити главне идеје које леже у основи тих метода, упућујући заинтересоване читаоце на публикације [7], [277], [321-326], [330-355], [371] у вези са математичким и статистичким детаљима. Ове идеје ћемо илустровати на конкретним примерима анализе древних текстова. Затим ћемо навести богати табеларни материјал, који није ушао (или је само делимично ушао) у набројане специјалне статистичке публикације. На тај начин, ова књига представља природни наставак серије наших публикација на ову тему.